

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань прав людини,
деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України,
національних меншин і міжнаціональних відносин

09 жовтня 2025 року

Веде засідання голова комітету ЗАДОРЖНИЙ А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, радий всіх вітати. 15:01, у нас присутні 7 з 10 членів комітету, то у нас є кворум. Засідання оголошую відкритим.

Сьогодні планується розглянути один законопроект, з опрацювання якого наш комітет визначено головним, та три проекти законів, які нам доручено опрацювати і подати висновки до головного комітету. Також розглянемо лист Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Порядок денний вам був надісланий. Тож переходимо до голосування щодо затвердження порядку денного сьогоднішнього засідання.

Прошу голосувати.

Задоржний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Горбенко, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Мустафа Джемілєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемілєв, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую і голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Добрий день. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Тож, шановні колеги, 7 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду питань порядку денного.

Питання перше. Проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо правового статусу та медичного забезпечення військовослужбовців з числа іноземців та осіб без громадянства (реєстраційний номер 14052, від 18.09.25 року), поданий народним депутатом України Тимошенко та іншими народними депутатами України.

Колеги, для представлення цієї законодавчої ініціативи ми запрошували на наше засідання народного депутата України Тимошенко

Юлію Володимирівну. Чи приєдналась Юлія Володимирівна? Ні. Максим. Ой, Михайло Михайлович, ви. А, Юлія Володимирівна, вибачте, будь ласка, не побачив одразу. Прошу вас до слова.

ТИМОШЕНКО Ю.В. Добрий день, шановні колеги. І Михайло Михайлович теж з нами. Ми командою до вас, дякую за надане слово.

Дорогі друзі, я дуже коротко спробую. У нас працює зараз міжфракційне об'єднання по захисту прав ветеранів, учасників бойових дій та їх родин. І до нас, до міжфракційного об'єднання, звернулися командири Російського добровольчого корпусу при ГУР, і вони виклали дуже велику кількість проблем, з якими вони стикаються. Це, по суті справи, люди, які стали на бік України, які воюють за Україну, але які мають громадянство або Росії, або Білорусії, ну власне кажучи, це наші легіонери. І вам направлений лист, в який вони виклали всі свої проблеми. І що вони просять?

Перше. Щоби їм були надані ті ж самі рівні з іншими захисниками України всі можливості і права фінансування щодо лікування, реабілітації і протезування. Сьогодні, на жаль, на нормативному рівні такий порядок не встановлений, і тому він використовується явочним порядком, на різних рівнях, так як це, власне, так чи інакше складена практика. Тому ми в цьому законопроекті просимо, щоби легіонерам були надані права лікуватися, реабілітовуватися, протезуватися та виплати грошових компенсацій, які сьогодні є, на рівні військових або на рівні поранених військових, і тут такі позиції є.

Крім того, вони звернулися щодо питання перебування, права їх перебування на території України. І от тут якраз, тут я уже переходжу до законопроекту, тут ми, порадившись з міграційною службою, – я говорю про те, що ми тут ніякою самодіяльністю не займалися, – ми прописали порядки, при яких іноземці та особи без громадянства, які уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України і отримали б посвідку на тимчасове проживання, щоб вони вважалися такими, які на

законних підставах перебувають на території України на період дії контракту. Це те, що насправді є сьогодні проблематикою і при, скажімо, декількох нарадах, які проводилися з міграційною службою, отакі формулювання були запропоновані.

Крім того, іноземці та особи без громадянства, зазначені в частині дев'ятій от цієї статті, яку ми зараз корегуємо, вважаються такими, які перебувають на території України на законних підставах, якщо термін дії їхнього паспортного документа закінчився, російського мається на увазі, або він підлягає обміну. Тобто у них там паспорти закінчилися, а тут вони, по суті, взагалі знаходяться на нелегальних позиціях.

І далі ми також хочемо запропонувати в цьому законі, щоб підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання для осіб, якраз про яких ми з вами говоримо, була заява цього легіонера або особи без громадянства, якщо в нього немає уже громадянства в силу того, що його офіційні паспорти закінчили свій строк дії, військово-обліковий документ, службове посвідчення військовослужбовця, контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України та зобов'язання військової частини, з якою укладено контракт. Тобто підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання, щоб здійснювалися на основі от якраз контракту про проходження військової служби та зобов'язання військової частини, з якою укладено контракт.

Тобто оце ще у нас, а далі у нас там технічні речі, які проводять по всьому тілу законопроекту ці пропозиції. І далі це те, про що я сказала, – це медичне обслуговування і реабілітація, і протезування. І ми хочемо, щоб такі зміни, вони дали можливість легально знаходитися на території України особам з іноземним громадянством або без громадянства, які реально мають контракт зі Збройними Силами України. І щоб це закон набрав чинності через 1 місяць з дня наступного за днем його опублікування. Насправді це коротко, щоб не займати час.

Я просила б буквально дати ще на декілька хвилин слово Михайлу Михайловичу, щоб він доповнив це. Просто хочу попросити вас, щоб ми звернули увагу на тих людей, які практично із загрозою для власного життя приїхали захищати Україну. І вони мають право як захисники України, користатися, власне кажучи, всіма можливостями: жити в Україні, щоб їх родини жили в Україні і захищати нашу державу, маючи ті самі умови, як і військовослужбовці. Це коротко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую, Юлія Володимирівна.
Михайло Михайлович, будь ласка.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую. Шановний пане голову, шановні колеги, я тільки в доповненні скажу, що справді Юлія Володимирівна виклала основні позиції цього законопроекту. У разі його ухвалення це буде ще один сигнал для тих людей, які вагаються, чи їхати сьогодні в Україну і захищати нашу державу, про те, що ми як гуманна, цивілізована держава ставимося рівно до всіх тих, які ціною власного життя захищають нашу державу. Тобто мова не йде про пільги, про привілеї. Мова йде про прирівнювання їх до тих умов, в яких перебувають сьогодні представники Збройних Сил України й інших військових формувань. Бо вже такі аспекти, як грошове забезпечення, відпустки, воно вже прирівняно, а це ще наступний крок.

Дякую всім за увагу і прошу підтримати законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Михайло Михайлович, дякую вам за участь.

Шановні колеги присутні, станом на сьогодні маємо наступні висновки щодо цієї законодавчої ініціативи. ГНЕУ у своєму висновку висловлює до законопроекту деякі зауваження. Вони оприлюднені в карті проекту закону на офіційному вебсайті парламенту. І я сподіваюся, ви всі їх передивились.

Адміністрація Державної прикордонної служби України в межах своєї компетенції зауважень не має. Ми запрошували на наше засідання представника Державної міграційної служби України, яка фактично буде головним виконавцем запропонованих у проекті закону норм в разі його прийняття. Хотілось би почути, чи не буде ніяких проблем в реалізації законопроекту, адже щодо його положень маємо деякі зауваження, зокрема, від ГНЕУ.

Тож запрошую до слова Голову Державної міграційної служби України Науменко Наталію Миколаївну. Будь ласка.

НАУМЕНКО Н.М. Доброго дня, шановний Андрій Вікторович, шановна Юлія Володимирівна, шановні народні депутати!

Підтримуючи в цілому запропонований законопроект, хочу перейти одразу до зауважень ГНЕУ щодо змін саме до Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

По-перше, ГНЕУ зауважує, що пропонований проектом механізм встановлення законності перебування на території України іноземців та осіб без громадянства, які уклали контракт про проходження військової служби, є більш складним порівняно з чинним. На думку ГНЕУ, нинішні реалії протидії збройній агресії Російської Федерації та необхідності залучення більшої чисельності осіб для комплектування ЗСУ, НГУ потребують зменшення бюрократизації цього процесу, а не навпаки.

У цьому зв'язку хочу зазначити, що Державна міграційна служба є учасником засідань Коордштабу із проблемних питань іноземців-військовослужбовців. І в цих засіданнях також беруть участь самі іноземці-військовослужбовці як представники іноземних легіонів. І саме вони наголошували на складнощах реалізації ними дій в певних сферах суспільного життя. Таких як відкриття банківських рахунків, реєстрація місця проживання, отримання медичних послуг, неможливості користування електронними сервісами держави "Дія". Оскільки військовий квиток і

контракт, який на сьогодні підтверджує законність перебування такого іноземця, не впроваджено в систему електронного обміну інформацією між державними органами, що, власне, не дає змогу безперешкодно таким іноземцям отримувати всі ці послуги.

По-друге, на думку ГНЕУ, відповідні новели проекти викликають зауваження з огляду на те, що навіть в разі укладання контракту про проходження військової служби та фактичного проходження військової служби відповідні іноземці та особи без громадянства будуть вважатися такими, що незаконно перебувають на території України, до моменту отримання посвідки на тимчасове проживання.

Насправді Законом України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" вже встановлені чіткі строки щодо законності перебування іноземців на території України до моменту отримання ними посвідки на тимчасове проживання. Це або 90 днів протягом 180-и, або строк, встановлений візою. Крім того, у разі наявності поважних причин іноземець має право продовжити строк перебування на території України, і саме в оцей дозволений строк, або продовжений строк перебування, і буде необхідно оформити документи на право тимчасового проживання в Україні. Тому це питання також вже врегульовано і додаткового врегулювання не потребує.

По-третє, на думку ГНЕУ, пропозиція проекту з покладання обов'язку саме на іноземців та осіб без громадянства, які уклали контракт про проходження військової служби, надавати таке зобов'язання військовій частині для отримання посвідки на тимчасове проживання ускладнюватиме процес видачі такої посвідки. На наш погляд, більш прийнятним у даному разі було б законодавче встановлення обов'язку для військових формувань, які укладають з іноземцями та особами без громадянства контракт про проходження військової служби, здійснювати таке повідомлення.

У цьому зв'язку варто розглядати питання комплексно, оскільки норми Закону "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" реалізуються через прийняті урядом відповідні порядки. Так, у законопроекті

зкладається норма, що в разі розірвання контракту саме військова частина, а не іноземець, має повідомити міграційну службу, що контракт розірвано. А отже, вже у порядку реалізації цього закону встановлюватиметься механізм такого повідомлення.

По-четверте, на думку ГНЕУ, також зауваження викликає відсутність пропозицій з вирішення питання щодо дій іноземців, осіб без громадянства, а також органів державної влади у разі припинення або розірвання контракту з зазначених вище підстав та автоматичної втрати підстав для законного перебування на території України. Тут варто наголосити, що на сьогодні і законом, і Постановою 322 вже врегульовано порядок і послідовність дій іноземців після втрати підстав для їх законного перебування на території України. Одночасно з цим, деякі спірні положення законопроекту можливо доопрацювати до другого читання. Державна міграційна служба готова долучитися до цього спільно з комітетом та народними депутатами.

Тому ще хочу зазначити, все, про що сказала Юлія Володимирівна, це було опрацьовано не тільки з Державною міграційною службою, а й з самими військовослужбовцями, які на сьогодні захищають територіальну цілісність України. І це саме їх побажання щодо внесення змін до Закону "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

Дякую вам за увагу. Готова відповідати на запитання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Наталія Миколаївна.

Я розумію так, що ви практично розбиваєте всі зауваження ГНЕУ з приводу цього законопроекту.

Я бачив, що хоче висловитися з цього приводу Михайло Михайлович Цимбалюк. Якщо ви хочете прокоментувати Наталію Миколаївну або щось додати, будь ласка, до слова.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую, шановний пане голову.

Я дякую пані Наталії як керівнику Державної міграційної служби за позицію. Ми, в принципі, ознайомилися із зауваженнями нашого ГНЕУ. Як на вашу думку, чи вважається поважною причиною для особи без громадянства, яка невчасно звернулась до вашого підрозділу, саме укладання контракту, чи це є поважна причина? Це перше, на вашу думку фахову.

І друге. Я так зрозумів, що питання зняте, ви підтримуєте і готові доопрацювати до другого читання. Тобто така проблема вам відома, і ви як представник держави, який уповноважений виконувати ці поставлені завдання, готові доопрацьовувати, бо насправді ми як законодавці виконуємо і вашу роботу. Ви як маєте право законодавчої ініціативи, ця проблема була вам відома, могли звернутися і самі. Тобто, будь ласка, коротко відповіді.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наталія Миколаївна, будь ласка.

НАУМЕНКО Н.М. Дякую, пане Михайло.

Я вже сказала, що ми дійсно підтримуємо цей законопроект, тому що він викликаний вирішенням проблемних питань, які озвучили самі іноземці-легіонери. Тому Державна міграційна служба з одного боку розуміє про те, що процес, мабуть, буде довший для цих іноземців, можливо, більш не те, що складний, а в часі розтягнутий. Але якщо вони бачать і це їх запит про те, що для них це буде простіше реалізувати низку соціальних питань, то ми, звичайно, це підтримуємо.

З іншого боку Державна міграційна служба розуміє про те, що особа, тобто іноземний легіонер буде звертатися до нас з певними документами і ми їх будемо вносити в нашу інформаційну систему. Якщо, не дай боже, далі щось трапиться з документами іноземця, він у нас буде вже ідентифікований і далі зможе простіше отримати низку послуг як міграційній сфері, так і далі.

Що стосується вашого питання – продовження там строку перебування, яке ви спочатку задали, то на сьогодні вже існує така практика, тому що з

кінця 2024 року при укладанні будь-якого контракту будь-якої військової частини з іноземцем, вони звертаються до міграційної служби, не тільки до міграційної служби, до низки органів для того, щоб перевірити законність перебування такого іноземця на території держави. І вже у нас досить така часта практика і багато випадків, коли до укладання контракту Державна міграційна служба продовжує своїми правами строк перебування іноземців саме для того, щоб він мав легальне перебування для укладання контракту.

Тому, власне, якщо буде необхідно продовжити йому строк перебування, щоб після контракту отримати цю посвідку на тимчасове проживання, я тут жодних питань не бачу. Єдине, що ми наголошуємо, що питання відповідальності реалізації закону повинно бути покладено не стільки на самого іноземного легіонера, оскільки він не усвідомлює, да, в багатьох випадках законодавство України, а саме на ту частину, яка буде з ним укладати контракт, щоб все було чітко, відповідно до законодавства всі етапи були пройдені. І в цьому ми готові контактувати з усіма військовими формуваннями і установами, які залучають іноземних легіонерів для того, щоб їм спростити розуміння порядків законності перебування і важливості законності перебування іноземців на території України до укладання контракту, після укладання контракту, збереження документів, відповідальності або проблемних питань, які будуть мати і військові частини, і самі іноземці, якщо там щось трапиться з документами.

Тому, власне, я думаю, що мета цього законопроекту – розширити більш правову свідомість як іноземців легіонерів, так і військових, які залучають до своєї роботи іноземних громадян. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Наталія Миколаївна.

Дмитро Валерійович, будь ласка.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Доброго дня, шановний Андрій Вікторович, шановні народні депутати, Юлія Володимирівна, Михайло Миколайович, пані Наталія

Миколаївна Науменко, шановні присутні. Законопроект не надходив офіційно на опрацювання до мене як Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Скажу відверто, Юлія Володимирівна, я думаю, що всі колеги члени профільного комітету підтвердять, що ми неодноразово обговорювали питання підтримки іноземних громадян, які уклали офіційно контракт зі Збройними Силами України та з іншими військовими нашими підрозділами. В тому числі це стосувалось неодноразово громадян Російської Федерації та Білорусі.

Я повністю підтримую прийняття цього законопроекту. Постійно я отримую звернення від подібної категорії осіб, іноземців, які знаходяться, на мій погляд, на законних підставах на території України, їх треба підтримати. Єдине, що я би хотів попросити, Андрій Вікторович, коли буде доопрацьовуватись даний законопроект, долучіть, будь ласка, представників нашої інституції, щоб ми в тому числі на підставі звернень, які ми отримуємо, щоб ми внесли деякі пропозиції.

Те, що ми ознайомились з висновками ГНЕУ, я, наприклад, підтримую Наталію Миколаївну, що можна там все доопрацювати. Більше того, я не зовсім погоджуюся, що ми робимо якийсь більш складний бюрократичний процес. Ми робимо його, на мій погляд, більш зрозумілим на підставі визначених порядків. І дійсно, я підтримую, щоб у нас Державна міграційна служба безпосередньо, яка відповідає за цей напрямок, приймала в цьому активну роботу.

Дуже вам дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую і вам також, Дмитро Валерійович. Ми обов'язково вас долучимо.

Шановні колеги члени комітету, чи бажає хтось висловитися з цього приводу? Зрозуміло. Колеги, варто зазначити, що чинним законодавством в частині, яка стосується документування іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу в Україні за контрактом, врегульовано лише

питання щодо законності перебування таких осіб на території України. Наразі такою підставою є військово-обліковий документ. Однак цей документ, на жаль, не надає можливості для користування в повному обсязі всіма базовими послугами в Україні. Водночас наявність належним чином оформленої посвідки на тимчасове проживання надасть змогу іноземцям та особам без громадянства, які проходять військову службу в Україні за контрактом, не лише перебувати в Україні на законних підставах, а й уникнути складнощів у реалізації своїх прав та законних інтересів, зокрема безперешкодно отримувати банківські, нотаріальні, медичні та інші соціальні послуги.

Тому вважаю, що основна ідея законопроекту заслуговує на підтримку, а наявні зауваження ми зможемо, звичайно, виправити під час підготовки проекту закону, його тексту до другого читання. З урахуванням зазначеного ставлю на голосування наступне рішення комітету.

Перше. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо правового статусу та медичного забезпечення військовослужбовців з числа іноземців та осіб без громадянства (реєстраційний номер 14052, від 18.09.2025 року), поданий народним депутатом України Тимошенко та іншими народними депутатами України, включити до порядку денного чотирнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Друге. Під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України співдоповідачем з цього питання визначити народного депутата України, голову Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин Задорожного Андрія Вікторовича.

Шановні колеги члени комітету, прошу визначатися.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ахтем Зейтуллайович Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Євген Геннадійович Яковенко.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Тут не важко визначатися. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, 9 осіб – за. Рішення прийнято.

Дякую всім запрошеним народним депутатам за участь у засіданні комітету.

Юлія Володимирівна, будь ласка, скажіть щось.

ТИМОШЕНКО Ю.В. Я хотіла би, пане голову, подякувати вам, всім членам комітету народним депутатам, пані Наталії, пану Дмитру – нашому Уповноваженому з прав людини. Я хочу подякувати за те, що професійно, швидко і на дуже високому рівні приймаються рішення.

Дякую дуже. Переконана, що до другого читання цей законопроект стане ще кращим. Гарної роботи вам і до зустрічі в залі. На все добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам дуже, Юлія Володимирівна, приємні слова, будемо тримати так і далі.

Шановні колеги, переходимо до розгляду законопроектів, які нам доручено опрацювати. А, до речі, я не сповістив, нам же треба записати це на стенограму, що рішення все ж таки прийнято, кількість колег, проголосувавших за нього, – 9. І знову ж таки дякую всім за участь в обговоренні.

Переходимо до розгляду законопроектів, які нам доручено доопрацювати і подати висновки до головних комітетів.

Питання друге. Проект Закону України про внесення змін до статті 1 Закону України "Про охорону дитинства" (реєстраційний номер 14070, від 23.09.2025 року, поданий народним депутатом України Цимбалюком та іншими народними депутатами України). Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики.

Для представлення цього законопроекту ми запрошували до нашого засідання основного його ініціатора народного депутата України Цимбалюка Михайла Михайловича. І знову вас вітаємо, Михайло Михайлович, прошу до слова.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую, шановний пане голово, шановні колеги народні депутати, шановний Дмитро Валерійович, запрошені.

Результатом написання цього законопроекту став глибокий аналіз міжнародного права у сфері захисту прав дитини. І мета, і шляхи, і досягнення проекту закону – це ми врахували положення Конвенції про статус біженців 1957 року, який є чинним, також Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і спрямований на удосконалення законодавства щодо біженців шляхом урахування документів у сфері міграції, прийнятих Радою Європи та Європейським Союзом.

Метою проекту акта є розширення поняття саме "додатковий захист" у відповідності з Директивою Європарламенту і Ради Європи 2011/95, стосовно стандартів для кваліфікації громадян третіх осіб чи осіб без громадянства як бенефіціарів міжнародного захисту єдиного статусу для біженців або осіб, що мають право на додатковий захист і захист від... змісту захисту від 13.11.2011 року та поняття "тимчасовий захист" у відповідності з Директивою Ради ЄС про мінімальні стандарти для надання тимчасового захисту у випадку масового притоку переміщених осіб і про заходи, які забезпечують баланс зусиль держав-членів при прийомі таких осіб і несення наслідків їх прийому від 20 липня 2001 року. На нашу думку, зміни є

конструктивні, вони не є політичні. І дуже важливо, щоб це став ще один крок для захисту наших громадян, зокрема і дітей, дотримуючись всіх міжнародних конвенцій.

Прошу колег підтримати цю законодавчу ініціативу. У разі потреби, готовий дати відповіді на запитання, якщо вони будуть. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Шановні колеги, станом на сьогодні маємо висновок Державної міграційної служби України, яка повідомила комітет про відсутність зауважень до цього проекту.

Шановні колеги члени комітету, чи бажає хтось висловитися? Шановні друзі, беручи до уваги той факт, що прийняття законопроекту сприятиме належному забезпеченню прав дітей, які потребують додаткового або тимчасового захисту, вважаю, що в межах предметів відання нашого комітету проект закону заслуговує на підтримку.

Тож ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутись до Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до статті 1 Закону України "Про охорону дитинства" (реєстраційний номер 14070, від 23.09.25-го року), поданий народним депутатом України Цимбалюком та іншими народними депутатами України, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Прошу визначатись.

Задорожний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Мустафа Джемілев.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемілев – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую і голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович. Кузнєцов Олексій Олександрович.

Ахтем Зейтуллайович Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Я голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, 8 осіб – за. Рішення прийнято.

Дякую, Михайло Михайлович, за участь у засіданні комітету. Ми вас підтримали.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую. Можна слово, пане голову, коротко?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ЦИМБАЛЮК М.М. Вперше маю честь брати участь в засіданні вашого комітету. Приємно вражений фаховістю, державницьким підходом. Бажаю вам, колеги, успіху і гарного успішного закінчення сьогоднішнього комітету.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, дякую, вам за високі слова оцінки. На все добре.

Переходимо до наступного законопроекту. Питання третє: проект Закону України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (реєстраційний номер 14066, від 22.09.25 року), поданий Кабінетом Міністрів України.

Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Для представлення законопроекту ми запрошували на наше засідання представника Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності України. Запрошую до слова Гавронську Ілону Володимирівну, заступника Міністра соціальної політики, сім'ї та єдності України з питань європейської інтеграції. Будь ласка, до слова.

ГАВРОНСЬКА І.В. Так. Вітаю, шановний пане голову комітету, шановні колеги! Дякую за можливість представити законопроект. Ним

пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Проект закону спрямований на усунення дискримінаційних норм щодо чоловіків, які самостійно виховують та утримують дітей, і пропонувані зміни також сприятимуть задоволенню інтересів цих дітей.

Про що, власне, ідеться? Наразі частиною другою статті 32 кодексу передбачено, що адміністративний арешт не може застосовуватися, зокрема, до жінок, які мають дітей віком до 12 років. А також пунктом 5 частини першої статті 34 кодексу передбачено, що обставини, ну, серед обставин, які можуть пом'якшувати відповідальність за адміністративне правопорушення, визначається вчинення правопорушення жінкою, яка має дитину віком до 1 року. Але водночас трапляються випадки, коли через життєві обставини чоловіки виховують або утримують дітей до 1 року або до 12 років. І тому через сучасні обставини, коли триває агресія Російської Федерації, ризики таких випадків частішають. В той час, як статтею 24 Конституції України передбачено, що не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, віри, політичних, релігійних переконань і, власне, також статі, пропонується внести зміни у згадані статті кодексу.

Зокрема, в частину другу статті 32 кодексу щодо визначення категорій осіб, до яких не може застосовуватися адміністративне арешт, доповнити категорії: чоловіки, які не перебувають у шлюбі і самостійно виховують та утримують дитину/дітей до 12 років у зв'язку зі смертю їх матері або визнанням судом матері дитини або дітей безвісно відсутньою, або у разі встановлення судом факту самостійного виховання та утримання дитини або дітей батьком. І також пропонується доповнити частину першу статті 34 кодексу, яка визначає обставини, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення пунктом 6: вчинення правопорушення чоловіком, який не перебуває у шлюбі, самостійно виховує та утримує дитину або дітей до одного року у зв'язку зі смертю її або їх матері, або визначення судом матері дитини безвісно відсутньою.

Прийняття такого законопроекту дасть можливість усунути дискримінаційні норми щодо чоловіків, які не перебувають у шлюбі і самотійно виховують та утримують дитину, в частині не застосування адміністративного арешту, а також пом'якшення відповідальності. А також не застосування адміністративного арешту до одиноких чоловіків з дітьми до 12 років дозволить дітям уникнути травматичного досвіду в разі такої можливості розлуки з батьком. Також проектом акта регулюється зобов'язаннями України, передбаченими міжнародними документами щодо захисту прав дитини, це і загальна декларація прав людини, це і Конвенція Ради Європи про захист прав людини і основоположних свобод; і стаття 8 Договору про функціонування Європейського Союзу ас quis, союз рівності – Стратегія гендерної рівності 2020-2025.

І у своїй діяльності Європейський Союз прагне усунути нерівність та сприяти рівності між чоловіками та жінками. І Стратегія гендерної рівності визначає роботу Європейської комісії щодо гендерної рівності, зокрема, цілі, ключові дії. Вона спрямована на досягнення гендерно рівної Європи, де гендерно зумовлене насильство, дискримінація за ознакою статі та структурна нерівність між жінками та чоловіками залишається у минулому і де жінки і чоловіки, дівчата і хлопці у своїй різноманітності рівні.

Таким чином прохання, ну, і крім того, законопроект сприятиме виконанню статті 6 Закону України "Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні", зокрема, за ознакою статі. Таким чином звертаємося з проханням підтримати даний законопроект і таким чином сприяти рівним правам жінок і чоловіків в Україні.

Дякую дуже.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позбавляєтесь "таким чином", це слово-паразит, чи фраза-паразит, ми вас зрозуміли, шановна Ілона Володимирівна. Продовжуємо. Дякую, до речі.

Станом на сьогодні маємо лише висновок Міністерства фінансів України, яке в межах компетенції не має зауважень до законопроекту.

Шановні колеги, чи бажає хтось із вас висловитись по цій законодавчій ініціативі? Дякую.

З приводу цієї законодавчої ініціативи, звертаю вашу увагу на наступне. Це перше: законопроектом пропонується доповнити частину першу статті 34 КУпАП новим пунктом 6, згідно з яким до обставин, що пом'якшують адміністративну відповідальність, віднесено вчинення правопорушень чоловіком, який не перебуває у шлюбі і самостійно виховує та утримує дитину або дітей до 1 року, у зв'язку із смертю її/їх матері або визнання судом матері дитини/дітей безвісно відсутньою.

Водночас, такий підхід охоплює лише випадки, коли мати померла або визнана судом безвісно відсутньою і не враховує ситуацію, коли мати з інших об'єктивних причин не може виконувати, не виконувала своїх батьківських обов'язків. Наприклад, визнана судом недієздатною, обмежено дієздатною, позбавлена батьківських прав у встановленому законом порядку, встановленого судом факту самостійного виховання та утримання дитини/дітей батьком тощо. В результаті виникає суперечність у правовому регулюванні. Тому з метою забезпечення послідовності правового регулювання та реалізації принципу рівності прав і можливостей жінок і чоловіків, які мають дітей, доцільно передбачити можливість визнання обставинами, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення, для всіх випадків, коли чоловік самостійно виховує та утримує дитину/дітей до 1 року.

Друге. Відповідно до законопроекту адміністративний арешт не може застосовуватися до чоловіків, які не перебувають у шлюбі і самостійно виховують та утримують дитину/дітей до 12 років.

Також у проекті визначається, що обставиною, що пом'якшує відповідальність за адміністративне правопорушення, зокрема є вчинення правопорушення чоловіком, який не перебуває у шлюбі і самостійно виховує

та утримує дитину/дітей до одного року. З аналізу зазначених норм вбачається, що факт самотійного виховання чоловіком дитини вважається недостатнім й ініціатором законопроекту встановлюється ще одна додаткова умова: чоловік обов'язково не повинен перебувати в шлюбі. У зв'язку з цим варто зазначити, що чоловік може самотійно виховувати дитину навіть за умови перебування в шлюбі. Наприклад, факт визнання матері безвісно відсутньою не тягне за собою автоматичного припинення шлюбу.

Третє. Відповідно запропонованого нового пункту 6 частини першої статті 34 КУпАП обставиною, що пом'якшує відповідальність за адміністративне правопорушення, визнається вчинення правопорушення чоловіком, який самотійно виховує та утримує дитину до одного року, зокрема у зв'язку з визнанням судом матері дитини/дітей безвісно відсутньою. Однак не враховується той факт, що визнання фізичної особи безвісно відсутньою здійснюється виключно за рішенням суду шляхом розгляду справи в порядку окремого провадження, що передбачає подання відповідної заяви, надання належних доказів та дотримання передбаченого законом строку відсутності відомостей про особу за місцем постійного проживання протягом одного року. З огляду на процесуальний характер та тривалість такої процедури, зазначена підстава об'єктивно не може бути реалізована в межах першого року життя дитини, що робить запроповану норму практично незастосовною. Незрозуміло, чим керувався Кабмін, пропонуючи таку норму.

Ці зауваження пропоную зазначити в нашому висновку і направити для врахування до головного комітету. Водночас враховано саму ідею законопроекту, яка полягає в законодавчому забезпеченні рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, які самотійно виховують дітей, в частині пом'якшення відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень та незастосування до них адміністративного арешту, в цілому заслуговує на підтримку.

Тому ставлю, шановні колеги, на голосування наступне рішення комітету. Звернутись до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (реєстраційний номер 14066, від 22.09.2025 року), поданий Кабінетом Міністрів України, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу. Прошу голосувати, шановні колеги.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Миколайович Ткаченко.

ТКАЧЕНКО М.М. Пане голово, дякую. Я тут, на місці, вибачте за запізнення. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ахтем Зейтуллаєвич Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. За, підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, одноголосно. 10 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до четвертого питання: проект Закону України про внесення зміни... Дякую всім, будь ласка, запрошеним за участь у розгляді законопроекту. На все добре.

ГАВРОНСЬКА І.В. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Проект Закону України про внесення зміни до пункту 1 Закону України "Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни" щодо особливостей подання звітності у період дії воєнного стану або стану війни (реєстраційний номер 13671, від 21.08.2025 року), поданий Кабінетом Міністрів України. Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики.

Для представлення законопроекту ми запрошували на наше засідання представника Міністерства цифрової трансформації України, котрий у нас не з'явився. Я за нього.

Колеги, цим законопроектом пропонується доповнити підпункт 13 пункту 1 Закону України "Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни" новими абзацами, згідно з якими: "До осіб, які підлягають статистичному спостереженню, місцезнаходженням яких є території активних бойових дій або тимчасово окуповані Російською Федерацією території України, проходять військову службу (щодо фізичних осіб-підприємців), а також підприємств, установ та організацій, які є критично важливими для забезпечення потреб Збройних Сил України та інших військових формувань, не застосовується адміністративна відповідальність за неподання чи несвоєчасне подання статистичної та фінансової звітності до органів державної статистики та інших виробників офіційної статистики. Такі особи зобов'язані подати відповідну звітність до органів державної статистики та інших виробників офіційної статистики протягом трьох місяців з дати завершення бойових дій чи тимчасової окупації, звільнення з військової служби (щодо фізичних осіб-підприємців), припинення чи скасування воєнного стану або стану війни (щодо підприємств, установ та організацій, які є критично важливими для забезпечення потреб Збройних Сил України та

інших військових формувань)". Сподіваюсь, ви зрозуміли. Я на це дуже сподіваюсь.

Станом на сьогодні маємо наступні висновки щодо цієї законодавчої ініціативи.

ГНЕУ, звертаючи увагу на деякі техніко-юридичні недоліки проекту закону, зазначає, що підтримує головну ідею законопроекту та не заперечує можливості його прийняття.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу визнав положення проекту закону такими, що регулюються національним законодавством України, членів Європейського Союзу та не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції. Мінфін України підтримує проект Закону. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не має зауважень до законопроекту.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитись по цій законодавчій ініціативі? Дякую.

Друзі, враховуючи ситуацію в Україні і той факт, що прийняття законопроекту сприятиме зменшенню адміністративного тиску на критично важливі підприємства, установи, організації, а також на осіб, які опинилися у складних умовах триваючої збройної агресії проти України і виконання якими обов'язку щодо подання звітності є ускладненим або об'єктивно неможливим, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики з пропозицією: рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення зміни до пункту 1 Закону України "Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни" щодо особливостей подання звітності у період дії воєнного стану або стану війни (реєстраційний номер 13671, від 21.08.25 року), поданий Кабінетом Міністрів України, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Прошу визначатися.

Задорожний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам дуже.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

Ткаченко Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко Максим – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КУЗНЄЦОВ О.О. Кузнєцов – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І Кузнєцов – за. Дякую дуже.
Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Шановні колеги, 10 осіб – за. Рішення прийнято.
Тож, колеги, переходимо до розділу "Інші питання".

Питання 5 у нас: про розгляд листа Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 06.10.2025 року. Шановні друзі, 6 жовтня 2025 року до комітету надійшов лист від Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо додаткових потреб у коштах на його інституцію у 2026 році. Відповідний лист з обґрунтуванням та додатками до нього вам був надісланий завчасно для ознайомлення.

Для більш детальної інформації запрошую до слова Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Лубінця Дмитра Валерійовича. Прошу до слова.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Дякую, Андрій Вікторович.

Шановні народні депутати, шановні присутні, в першу чергу я хотів подякувати за послідовну підтримку нашої інституції з боку шановних народних депутатів членів профільного комітету – парламентського Комітету із захисту прав людини.

Шановні колеги, у нас, напевно, є одна з наших традицій, я завжди звертаюся до профільного комітету за підтримкою. Це було зроблено і в 2023 році, і в 2024, от сьогодні в 2025 році і завжди комітет підтримував. Але скажу відверто, напевно, перший рік, коли я не просто буду звертатися за підтримкою, а хочу щоб шановні народні депутати зрозуміли, що якщо не зміниться ситуація по бюджетному фінансуванню нашої інституції Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини на 2026 рік, ми фактично не зможемо виконувати свою роботу. Я це сьогодні на засіданні профільного комітету заявляю абсолютно свідомо, в тому числі публічно.

А саме: ми побачили розрахунки, які доведені нашій інституції з боку уряду, на захищені статті, а це в першу чергу заробітні плати і оплата комунальних послуг. За мінімальної потреби нашої інституції по сплаті комунальних платежів на 2026 рік – 12 мільйонів гривень, нам довели, нашій інституції 3,6 мільйона. Таким чином, якщо чесно, я не можу усвідомити, як інституцію утримати, якщо тобі доводять там 30 відсотків від необхідних платежів на комуналку. Це або закривати всі регіональні представництва, які ми 3 роки розбудовували. І окремо хотів зазначити, що за 3 роки нами було отримано в районі 200 мільйонів гривень від міжнародних партнерів. Виключно за міжнародні кошти ми відремонтували і продовжуємо ремонтувати регіональні центри захисту прав людини, а також центри захисту прав дитини. Як їх утримувати? Без комуналки просто неможливо. І таким чином просто ставлять інституцію на межу, напевно, закриття регіональних представництв.

В тому числі нами було, це була наша ініціатива, ми створили регіональні робочі групи саме по роботі з родинами військовополонених, осіб, зниклих безвісти. Станом на сьогодні такі регіональні групи створені в

усіх регіонах України, які щоденно зустрічаються з родинами відповідної категорії, отримують додаткові звернення, надають необхідну допомогу. І саме головне, ми в тому числі сприяємо поверненню наших оборонців героїв і героїнь з російського полону, а також повертаємо українських дітей і цивільних заручників. Без цього інструментарію, а саме – регіональної мережі в тому числі ми не зможемо оперативно реагувати на звернення від наших громадян, а також підтримувати постійних зв'язок. І таким чином робити все, щоб родини бачили, що держава дійсно опікується ними, і вони не робили там кроків, які можуть дестабілізувати ситуацію в Україні, чим постійно намагається скористатися Російська Федерація.

І друге: це рівень заробітних плат. Шановні колеги, я коли представляв в цьому році перед вами щорічну доповідь, я приводив цифри, а саме цифри звернень, які ми отримуємо від громадян України. Я дозволю собі повторитись, достатньо коротко: в 2022 році наша інституція отримала 42,5 тисячі звернень, в 2023 році – 93,5 тисячі звернень, в 2024 – ми отримали 123 тисячі 200 звернень. Станом на сьогодні наша інституція вже отримала більше ніж 120 тисяч звернень від громадян України. У нас 22-им роком втричі зросла кількість звернень, але при цьому заробітні плати залишились такі ж самі, на тому ж самому рівні.

Величезна плинність кадрів, головні спеціалісти, які працюють у нас, отримуючи заробітні плати, в порівнянні з іншими органами влади, на руки 18 тисяч гривень. Але при цьому на одного головного спеціаліста щомісячно припадає мінімум 300 звернень, і як правило окремі головні спеціалісти, які з керівниками спілкуються з громадянами, я вам скажу відверто, з нашими заявниками. Це не проста робота всіх вислухати, зрозуміти проблеми і саме головне – зробити все, щоб було вирішено питання, якщо це можливо.

Саме тому в інституції було мною прийнято рішення ввести окремий критерій оцінки нашої діяльності: це скільки ми поновили порушених прав громадян України. За 2024 рік більше ніж 80 тисяч громадян України офіційно отримали відновлення їхніх порушених прав. Ми просили

розглянути пропозицію, а саме: додати на заробітні плати нашій інституції додатково 109 мільйонів гривень та нарахування на оплату праці ще 24 мільйони.

Ви можете порівняти, шановні колеги, рівень, середній рівень державних інституцій, це офіційно публікується Мінфіном на своєму сайті. Зверніть увагу, що наша інституція практично в кінці. І я не хотів сьогодні порівнювати нашу інституцію з будь-якими іншими органами влади, але дозволю собі це зробити на підставі Конституції України. А саме: є два конституційних органи, які мають повноваження парламентського контролю. Це Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, який впроваджує парламентський контроль за захистом прав людини, та Рахункова палата, яка впроваджує парламентський контроль за фінансами. Це дві структури, які створені однаковим принципом, конституційним принципом і засновані Верховною Радою України, і здійснюють парламентський контроль, як я сказав. Порівняйте, будь ласка, рівень заробітних плат двох інституцій, в тому числі з іншими органами виконавчої гілки влади, які, наприклад, ми в рамках нашої роботи контролюємо, а також видаємо експертизи на зміни до проектів нормативно-правових актів.

Саме через розуміння нашого мандата я щиро переконаний, що в нашій структурі, яка допомагає, шановним народним депутатам, впроваджувати парламентський контроль. Я переконаний, що ви як ніхто бачите нашу щоденну роботу, ми з вами постійно співпрацюємо, координуємось, допомагаємо один одному. Тому в цьому році я попросив, і я дякую, Андрій Вікторович, вам за цю ініціативу, за термінове включення цього питання до порядку денного. Але ні в 2022 році, ні в 2023-му, ні в 2024 році ми не стояли на порозі того, що наша інституція просто, я не скажу, зупиниться, але точно не зможе ефективно впроваджувати свою роботу, виконувати функцію парламентського контролю.

Тому я дуже прошу, шановні народні депутати, сьогодні розглянути це питання, терміново спрямувати його до бюджетного комітету, а також за

можливості, щоб, можливо, Андрій Вікторович, ви як голова профільного комітету в комусь виді вишли на засідання комітету, поспілкувались з колегами, з вашою колегою головою бюджетного комітету щодо термінового вирішення цього питання. Я направив згідно частини першої та другої статті 12 Закону України про Уповноваженого, саме Уповноважений затверджує кошторис та направляє його на український парламент. Я це зробив, я направив лист на Голову Верховної Ради України Руслана Олексійовича Стефанчука, а також на голову бюджетного комітету в тому числі з пропозицією надати мені можливість виступити на засіданні бюджетного комітету, щоб я довів ситуацію, вкрай негативну ситуацію, яка склалась по бюджетному фінансуванню нашої інституції, до всіх членів бюджетного комітету. І в тому числі я сподіваюсь на підтримку шановних народних депутатів членів профільного Комітету захисту прав людини.

Я дуже вам дякую за підтримку. Я не знаю, що ще додатково нам треба зробити. Але ще раз прошу з розумінням віднестись до тієї ситуації, яка склалась, до проблем, з якими стикнулась наша інституція. І без вашої допомоги ми не зможемо вирішити це питання.

Дуже вам дякую, Андрій Вікторович. Дуже дякую, шановні народні депутати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дмитро Валерійович.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитись з цього приводу?

ТКАЧЕНКО М.М. Пане голово, можна, будь ласка? Ткаченко Максим.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ТКАЧЕНКО М.М. Шановні колеги, вітаю ще раз. Ще раз моє вибачення за запізнення, знаходжусь вже в дорозі.

Дмитро Валерійович, дякуємо вам за це звернення до нас. І дякую в котрий раз за вашу роботу, за ці всі ці представництва, про які ви тільки що нам розказали, про цих... я так не побоюсь цього слова, майже по всіх обласних центрах за неймовірних керівників. Я не з усіма членами усіх представництв, не з усіма співробітниками знайомий, але з головами ваших представництв знайомий майже з усіма по всій країні. І це дійсно, я повторював це і говорив і в 23-му, і в 24-му році, і скажу зараз, що це структура, яка набирає оберти і показує реальні результати. Я зараз говорю конкретно за підтримку і за захист прав саме внутрішньо переміщених осіб.

Я не до кінця знаю там статистику по роботі і аналітику по роботі вашої інституції з родинами військовополонених, але я точно знаю, що ці робочі групи дійсно працюють. Я теж брав, якщо не помиляюсь, в Івано-Франківську, будучи у відрядженні, саме участь у робочій групі в такій по військовополонених, але по ВПО, ще раз кажу, по прифронтових областях, ну, це точно суперпрацююча інституція, за що я вам дуже дякую. І якщо ми ставимо на ваги підтримку цієї інституції і мільярди гривень, які ми з вами, колеги, будемо голосувати за виділення їх, цих мільярдів, на ОВА і на військові міські і селищні адміністрації різні з окупованих територій, в частности Луганщини, Донеччини, – ну вибачте, там мільярди гривень, за які знову в цьому році нам пропонують проголосувати. Таку кількість скарг на ці інституції, ну я не знаю, бачила чи колись наша держава таку кількість скарг до якоїсь з інституцій органів влади? Мені здається, ні. Те, що вони майже бездіяльність тих. Тому давайте також, до речі, звернемо на це увагу. Мені здається, це також профіль нашого комітету. Ми про це вже колись говорили. І я як голова дякую підкомітету по цих територіях.

Також звертаю вашу увагу, шановні колеги, на те, що з ними потрібно щось робити. Робити звернення на Микиту в Офіс Президента, тому що він керує цими людьми і призначають їх, і там виставляють їм, і дивиться за їх там КПД і так далі і так далі. Тому якщо ми на ваги ставимо голосування за ті

гроші і підтримка Офісу омбудсмана, їх представництво, сорі, але точно я повністю підтримую інституцію Офісу омбудсмана.

Мій голос – за. І якщо потрібно від нашого МФО "ВПО України", від мене як особисто листи, Дмитро Валерійович, які потрібно, хай ваші помічники, секретаріат зв'яжуться з моїми помічниками. Ми їм все підтримаємо і відправимо, скільки потрібно листів на бюджетний, на Стефанчука і на всіх інших.

Дякую, шановні колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Максим Миколайович.

Шановні колеги, ще хтось бажає висловитись? Дякую.

Ми все це розуміємо, Дмитро Валерійович, і будемо рухатися далі і будемо сприяти вам. Наш комітет, шановні колеги, як ніхто інший обізнаний з роботою Уповноваженого, ми розуміємо, яке навантаження лягло на його інституцію під час війни. Вважаю, що ми маємо підтримати пропозиції Уповноваженого та пропоную звернутися з відповідним листом від нашого комітету до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

Отже, шановні колеги, якщо ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету щодо підтримки пропозицій, викладених у листі Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 06.10.2025 року. Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Джемілев Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемілев – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за. Однозначно треба підтримати інституцію Дмитра Валерійовича.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Миколайович Ткаченко.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко Максим – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ахтем Зейтуллайович Чийгоз.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковлева Неллі Іллівна.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за. Готова підтримувати й інші ініціативи по цьому питанню. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Звичайно, за – голосую. В разі потреби підтримки на засіданні бюджетного комітету чи якихось інших засіданнях я готовий долучатися, брати участь у цьому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, 9 осіб - за з 10-ти. Рішення прийнято.

Ми негайно звернемося до Комітету Верховної Ради з питань бюджету щодо підтримки пропозицій, викладених у вашому листі, Дмитро Валерійович. Дуже дякую за участь. Ми думаємо, що ми будемо вас підтримувати і все у нас буде добре.

Шановні колеги, рішення прийнято.

Колеги, чи є в когось якась інформація, якою б ви хотіли поділитися з членами комітету в розділі "Різне"? Нема.

Шановні друзі, колеги, на цьому порядок вичерпано. Всім дякую. Засідання оголошую закритим. Дмитро Валерійович, дякую за участь в засіданні. На все добре.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Дякую, Андрій Вікторович. Дякую, шановні народні депутати. Дякую. До зустрічі.